

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. II. Descriptio radij directi, refelxi, refracti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

variari; tria foramina situm & stationem retinent. Vnde necessarium iterum esset, si intra situs recti limites, à lamina immota, punctum visibile recederet, spatum intra simulachra minui, cum tamen iuxta Notam i. cap. 9. augeatur.

4. Quia experientia, 4. 8. & 9. parte 2. c. 4. II. & 12. item 13. & 14. allatæ, que repugnant huic sententiae. Quas vna cum pluribus alijs, data opera nunc mitto, ne prolixior instituto meo euadam. Nam sexcentæ sunt viæ quibus falsitas huius opinatio-
nis ostendatur; sed quia propugnatoribus ipsa, ut opinor, caret
idcirco diutius non immoror hic, plura allaturus c. 9. quod con-
sulas licet. Oculus ergo cum officium videndi extremitati tuni-
cæ Cornea non committat, consequens est, visione radiis refrac-
tis contingere, ex eo quod radij laterales Corneam ingressi, ad
centrum eius non conueniant, quo sit ut eam ad angulos obliquos
secent, vnde in eadem tanquam alterius densitatis medio, neces-
sariò refringuntur. Quâ de causâ etiam si in Solis Elliptici Phæ-
nomeno Augustæ, nec non Refractionibus cælestibus Ingolsta-
dti editis, de refractione plurima ex instituto differui, quo lecto-
rem studiosum alegatum velim; hic tamen obiter etiam est tan-
genda.

DE REFRACTIONE IN GENERE.

DESCRIBITVR RADIVS DIRECTVS, Reflexus & Refractus.

CAPUT II.

Radius rectus ab uno pucto rei visibilis progressus, ob corpus
ra per quæ velad quæ incidit triplex est: Directus, quando
vnuus absq; angulo in uno perspicuo fettur; Reflexus, quando
à diaphano corpore in opacum impactus in idem diaphanum re-
vertitur; Refractus, quando ab uno perspicuo in aliud diversæ
naturæ prouechitur, & in hoc easu, post punctum incidentem, linea
recta radiosæ progressa, angulum facit cum priore ad punctum in-
cidentem, quod appellatur punctum refractionis, quia in eo pri-

H 3 mus

mus incidentia radius est à directo suo itinere diuersus, & quodammodo frangicæprus, dum secundum viam angulosam procedere cogitur. In schemate; sit A punctum visile, & radiet per uniforme diaphanum, usque in B; incidatq; ad punctum B in opacum & politum corpus CD, unde reflectatur secundum radiū BE, qui dicetur radius Reflexus.

Si vero mediū secūdū CD, sit alterius perspicuitatis quam fuerat directus, primum & radius AB, directus vltierius tendat in punctum vel G, vel F, non iacens in directum cum radio incidente AB, ita ut ad punctum incidentiæ B, fiant anguli ABG, aut ABF, uterque radius tam BG, quam BF, Refractus dicetur. Vocant alij radium Refractionis, sicut Radium BE, reflexionis, &c. De hisce radijs plura & enucleatoria reperies in Refractionibus cælestibus, quas consulas velim.

SPECIES REFRACTIONIS.

CAPUT III.

Omnis radius qui refringitur, aut ad perpendicularē accedit, aut ab eadem remouetur. Perpendicularis hoc loco est linea per punctum incidentiæ ad superficiem refringenter erecta, differt ab ea perpendiculari, quæ dicitur Cathetus incidentiæ; nam hæc à solo punto visibili in superficiem refringentem orthogonos descendit; illa per solum punctum incidentiæ seu refractionis perpendicularis incedit; vnde & perpendicularis Refractionis dicitur. Superficies Refringens est prima diaphani sequentis extremitas.

Punctum incidentiæ est id quod extremus lineæ incidentis terminus in superficie refringente designat vel occupat, punctum videlicet superficii postremæ diaphani prioris, & proxima-